

नव जन्मचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

तेलुगु अभिनेता अल्लु अर्जुन अहिले "जोबल स्टार" बनिस्कोका छन् । लज्जातार ब्लकबस्टर फिल्म दिइरहेका उनलाई "पुष्पा" का दुई थ्रिलरले दिग्गज चिनाएको थियो । यी दुई फिल्मको सफलतापछि यतिबेला उनलाई ठूलो बजेटका फिल्मबाट निरन्तर आफ्नो गिलिरहेको छ भने पारिश्रमिक उस्तै चर्किएको छ । अब चाँडै उनी "शेरी" का निर्देशक प्रदीपको फिल्ममा काम गर्ने तयारीमा छन् ।

आजको विचार...
फलाम...
(दुई पेन्स)

बलिउड अभिनेत्री श्रद्धा कपूर ठप अभिनेत्रीमध्ये एक हुन् । उनले थुप्रै हिट फिल्ममा काम गरिसकेकी छन् । सामाजिक सञ्जालमा उनको फ्यान फलोइङ राखी छ । उनी पछिल्लो पटक "स्त्री २" मा देखिइकी थिइन् । यो फिल्मले कीर्तीमाती कमाइ गरेको थियो । त्यसैले सबै निर्माताहरू आफ्नो फिल्ममा श्रद्धा कपूरलाई कास्ट गर्न चाहन्छन् । हाल एकता कपूरले श्रद्धालाई आफ्नो एउटा फिल्ममा कास्ट गरेको खबर आएको थियो । यो फिल्ममा लागि श्रद्धाले आफ्नो पारिश्रमिक बढाएको पनि बताइएको छ ।

ता ३० अंक २८९ २०८२ वैशाख २४ गते बुधबार 7 May 2025, Wednesday पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार रहेनन् वामपन्थी नेता नेपाल

काठमाडौं, वैशाख २३/ वामपन्थी नेता प्रदीप नेपालको निधन भएको छ । नभिक अस्पतालमा उपचारका क्रममा ७१ वर्षको उमेरमा उनको मंगलबार दिउँसो निधन भएको हो ।
उनी लामो समयदेखि पार्किन्सन रोगबाट ग्रसित थिए । नेता नेपाल केही दिनदेखि अस्पताल भर्ना भए पनि सोमबार आईसीयुमा सारिएको थियो । पछिल्लो समय पार्किन्सनसँगै निमोनिया पनि देखिएको थियो । उनी मनमोहन अधिकारी नेतृत्वको सरकारमा सूचना तथा सञ्चारमन्त्रीसमेत बनेका थिए ।
त्यस्तै २०६३ मा गिरिजाप्रसाद कोइराला नेतृत्वको अन्तरिम सरकारमा शिक्षा तथा खेलकुदमन्त्री बनेका थिए । पछिल्ला वर्षमा भने उनी राजनीतिमा सक्रिय थिएनन् । नेपाल साहित्यकारसमेत हुन् । नेपाली साहित्यिक क्षेत्रमा उनी सञ्जय थापाका नामले परिचित छन् । उनले एक दर्जनभन्दा बढी उपन्यास लेखेका छन् ।

विषादीले मौरी मरे, कृषक चिन्तित

रामपुर (पाल्पा), वैशाख २३/ घर वरपरका बगैँचा, आँगनका छेउमा लहरे राखिएका मौरीका घार छन् । बिहान उज्यालो भएदेखि साँझ अखेरसम्म घार वरिपरि नै बस्न मन पराउने जयनारायण न्यौपाने अहिले भने घार देख्दा विक्षिप्त हुन्छन् ।
मौरीघार उनलाई आम्दानीको स्रोतमात्र नभई दिन बिताउने माध्यम बनेको थियो । घाससँग रमाउँदै दिन कटाउने उनलाई घार देख्दा मन भारी भएर आउँछ ।
रामपुर नगरपालिका-६ किसानटोलका किसान न्यौपाने घारमा रहेका मौरी मरेर सखाप भएपछि उनी चिन्तित भएका हुन् । एककासि मौरी मरेपछि उनलाई व्यवसाय मिल्न न थोक्नुजस्तै बनेको छ । बगैँचामा मौरीसँगै भुलेर दिन कटाउन पाउँदा समय बितेको पत्तो हुँदैनथ्यो । यसरी नै मौरीको रेखदेख गरेर समय बिताउने गरे पनि हिजोआज भने मौरी बगैँचामा पस्न पटकै मन छैन । मौरीका रिस्ता घार देख्दा उनको मन विक्षिप्त बनेको छ । 'बगैँचाभित्र मौरीको हेरचाह गरेर समयको गाएको पत्तो हुँदैनथ्यो, अहिले मौरी सबै मासिएपछि घरमा दिन कटाउन गाह्रो भएको छ', उनले भने,

'हिजोका दिन खाना खाने समयबाहेक बगैँचामा नै बसेर दिन बिताउँथे, घरमा कोही आफन्त, साथीभाइ, इष्टमित्र आए पनि बगैँचाभित्र हुलाउँथे, अहिले बगैँचाभित्र पस्न पनि मन छैन, मौरीघार रिस्ता देख्दा मन खिन्न भएर आउँछ ।' छिमेकीले बालीनालीमा विषादी छरेका कारण फार्माभा भएका मौरी मरेर करिब सात लाख रूपैयाँ बराबरको नोक्सानी व्यहोर्नुपरेको उनी बताउँछन् । विषादीले ८५ गोलाघारमा तयार गरिएको मौरी सबै क्षति हुन पुगेको उनले सुनाए । २०५५ सालदेखि 'न्यौपाने मौरी उद्योग' स्थापना गरेर मौरी उद्योग सञ्चालन गर्दै आएका न्यौपानेले पहिलोपटक ठूलो क्षति व्यहोर्नुपरेको जनाए । यस वर्ष उनी ६० घार गोलासहित मौरी विक्री गर्ने तयारीमा थिए । विभिन्न ठाउँबाट मौरी तयार हुनुअगावै माग आइसकेको थियो । तर पछाउने तयारी गरिरहेको अवस्थामा एकासी मौरी सबै मष्ट हुन पुगेको छ । 'छिमेकीले खेतबारीमा विषादी छर्कँदा मौरीमा ठूलो क्षति पुगेको छ, व्यवसायका क्रममा पहिलोपटक यस्तो क्षति भोग्नुपरेको छ, घारमा राखिएका मौरी मरेपछि बगैँचामा फर्कन मन छैन, रिस्ता घार देखेर मन खिन्न बनेको छ', उनले भने । बगैँचामा पसेर मौरीको हेरचाह, स्याहार गरेर उनले आफ्नो समय बिताउँथे । मौरी नै जीवन जिउने साहारा थियो । बुढेसकालको साहारा र नयाँ पुस्तालाई मौरीपालन व्यवसायबारे जानकारी दिन आफ्नै घर मा व्यवसाय चलाएका हुन् ।

-नाली कान्त पेम्बा...

चट्याङ्गबाट बचौ र बचाऔं

आकाशमा विजुली चम्कँदा र गड्याङ्गगुड्डा हुँदा:

- घरभित्रै बसौ,
- रूख वा विजुलीको पोलमुनी नबसौ,
- पौडी खेल्ने, डुङ्गा चलाउने तथा खेतबारीमा काम नगरौ,
- सुरक्षित ओतमा नपुग्दै चट्याङ्ग परे दुवै हातलाई टाउकोमाथि राखी निहुरिएर बसौ,
- टेलिफोन, मोवाईल, टेलिभिजन, चार्जर, कम्प्युटर, फ्रिजजस्ता विद्युतीय उपकरणको प्रयोग नगरौ,
- झ्याल, भर्थाङ्ग, बुड्गल, बरण्डाको ग्रील, बारलगायतका धातुजन्य वस्तु नछोऔं,

चट्याङ लागेमा तुरुन्तै नजिकैको स्वास्थ्य संस्थामा लैजाऔं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

नेपाली सेनाद्वारा 'माथागढी पार्क' पालिकालाई हस्तान्तरण

भरत शर्मा

पाल्पा, वैशाख २३/ जिल्लाको माथागढी गाउँपालिकामा रहेको ऐतिहासिक गढीमा उद्यान पार्क निर्माण गरि माथागढी गाउँपालिकालाई हस्तान्तरण गरिएको छ । नेपाली सेना मध्यपश्चिम हेक्टरबाट बटुलको आर्थिक तथा प्राविधिक सहयोगमा निर्माण गरिएको उद्यानको पुर्णतःपति उपरि प्रेमबहादुर पुनले गाउँपालिकाका अध्यक्ष यम बहादुर चिदिनाई हस्तान्तरण गरेका हुन् ।

पार्क हस्तान्तरण गर्दै पुर्णतःपति पुनले ऐतिहासिक स्थल र सम्पदाको संरक्षणको लागि नेपाली सेनाले सहयोग पुर्‍याउँदै आएको बताए । उनले स्थानीय नागरिक र नेपाली सेनाको सम्बन्ध सुमधुर बनाउनुको साथै आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकलाई आकर्षित बनाउन सहयोग पुग्ने विश्वास व्यक्त गरे । गाउँपालिका अध्यक्ष चिदिनाई ऐतिहासिक जीवन्त राजन यस्ता सम्पदाको प्रचार-प्रसार गर्न आवश्यक रहेको बताउँदै पालिकाले ऐतिहासिक

स्थलको संरक्षणमा सहयोग गर्ने बताए । कार्यक्रममा पाल्पा जिल्लाका सहयक प्रमुख जिल्ला अधिकारी भक्तिसरा रानाले आमनागरिकलाई पुराना सम्पदाको महत्व बुझाउँदै भावी पुस्तामा हस्तान्तरण गर्न आवश्यक रहेको औल्याइन् । कार्यक्रममा दि फेमस महेन्द्र दल गाणका गणपति भूपेन्द्र गुरूले जिल्लामा रहेका मठमन्दिरको

संरक्षण र संवर्द्धनमा नेपाली सेनाले सघाउँदै आएको बताए । पार्क करिब ८ लाख लागतमा नेपाली सेनाको बजेटमा निर्माण भएको हो । नेपाल अंग्रेज युद्धका साथै नेपाल एकीकरणका बेला प्रयोग भएको गढी किल्लाको संरक्षण गरि प्रचार प्रसार गर्ने उद्देश्यले सौन्दर्यकरण गरिएको छ । सेनाले यहाँका ऐतिहासिक कोट, गढी,

किल्लाहरूको संरक्षण गर्ने र इतिहास जोगाउने काम गर्दै आएको छ । सेनाले यस अघि ६ दिने पदयात्रामा निस्किएर यहाँका गढीहरूको अवलोकन, निरीक्षण गरेको थियो । यहाँ ऐतिहासिक बाकुमगढी, माथागढी, तानसेन र नुवाकोट गढी तथा जीतगढी किल्लाहरू रहेका छन् ।

सम्पादकीय

कार्यान्वयनको सार्थकता

सरकारले आगामी आर्थिक वर्षको नीति तथा कार्यक्रम घोषणा गरेको छ । यसलाई सरसती हेर्दा राम्रै देखिन्छ । केही नयाँ कार्यक्रम र केही पुरानै कार्यक्रमको पुनरावृत्ति गरिएका छन् । देश, जनत, मतदाता, महिला, युवा, दलित, अल्पसङ्ख्यक र विपन्नलक्षित कार्यक्रम छन् । कृषि, उद्योग, पर्यटन र प्रविधिको चर्चा धेरै गरिएको छ । यहाँसम्म कि यसलाई अक्षरशः कार्यान्वयन गर्ने हो भने समृद्ध नेपालको वस्तुगत आधार बन्दैन भन्न सकिन्न तर कार्यक्रम आउने र ल्याउने कुरा एउटा पक्ष हो भने कार्यान्वयन अर्को पाटो हो । यसअधिका कार्यक्रम पनि नराश्रो भएर कार्यान्वयनमा समस्या आएको होइन । समस्या वा चुनौतीको सारभूत कारण भने अरू नै छन् । संसद्को संयुक्त अधिवेशनमा प्रस्तुत गरिएका कार्यवासी नीति तथा कार्यक्रमको आलोचना र समर्थन बराबरी भएको छ । हुन त हाम्रो व्यवहार र अभ्यास पनि त्यस्तै छ । आफ्नो पक्षका कमजोरौहरू रहे भने पनि ति नदेखाने र लुकाउने अनि अर्को पक्षका राम्रा करालाई पनि नराश्रो देखाउने गरिन्छ ।

सरकारका पक्षबाट प्रस्तुत भएका नीति तथा कार्यक्रमलाई प्रतिपक्षले राम्रो नभन्ने र सरकार पक्षबाट भने आफ्ना कमजोरी समेतलाई लुकाएर अत्यन्त राम्रो भन्ने प्रवृत्ति पुरानै हो जो अहिले पनि दोहोरिरहेका छ । छलफलकै पहिलो दिन नै प्रतिपक्ष दलका सांसदहरूले नीति तथा कार्यक्रममाथि असन्तुष्टि जनाएका छन् । रोजगार, अर्थतन्त्र निजामती विधेयकलगायतका विषयमा चर्चा गरेको छ । रोजगारी सिर्जनाको विषय चुनौतीपूर्ण भए पनि यीमध्येका अन्य विषय पूरा गर्न सकिने खालका छन् । विद्यार्थीहरूलाई कमाउँदै पढ्दै गर्न दिने जुन नीति सरकारले समेटेको छ, वास्तवमा नीति बनाउनका लागि मात्र बनाएको हो जस्तो देखिन्छ । बर्खे अधिवेशन सरकारको बजेट अधिवेशन मानिन्छ, नीति तथा कार्यक्रममाथिको छलफलले प्राथमिकता पाउने गर्छ । यस्ता विषयमा संसद्मा मिहिन्त छलफल र समीक्षा हुनुपर्छ । यसो भयो भने मात्र नीति तथा कार्यक्रम कार्यान्वयनले सार्थकता पाउने छ ।

f Opinion @ Social Network f

संसार रङ्गिन देख्नु छ भने मुस्कराउने गर्नुहोस,
परेली भित्र आँशु हँदा ऐना पनि धमिलो देखिन्छ ।

(सृजना पौडेलको फेसबुकस्टाटस <https://www.facebook.com/shreejana.3248>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरु राख्नेछौं । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगइन गर्न सक्नुहनेछ ।

नवजन्मपेताका दैनिकको रुपमा तपाईंसामु आइरहेको छ । यो पत्रिका स्तरीय अनि पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अवलोकन सुझावहरूकोलाई अत्यन्तै जरुरी छ । पाठकवृन्द तपाईंका सुझावहरू दिई हामीलाई गार्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौ ।

नवजनचेतना दैनिक
भगवतीदोल तानसेन, पाल्पा

[illegible]

पहलगाम घटना शान्ति र मानवतामाथिकै प्रहार

श्रीमन् नारायण

देशभरि नै यस घटनाको विरोधमा प्रदर्शन भइरहेका छन् । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीसहित नेपालका प्रायः सबैजसो राजनीतिक दलहरूले पहलगाम घटनाको विरोध र निन्दा गरेका छन् । भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले पनि नेपाली नागरिक सुदीप न्यौपानेको निधनप्रति दुःख व्यक्त गर्दै सन्वेदना सन्देश पठाएका छन् । यस घटनाले भारत एवं पाकिस्तानबीचको दुई पक्षीय सम्बन्धलाई कटुताको पराकाष्ठासम्म पुऱ्याइसकेको छ । अवस्था युद्धोन्मुख छ । पहलगाम घटनाले भारत एवं पाकिस्तानबीचको सम्बन्धलाई तनावपूर्ण अवस्थामा पुऱ्याइदिएको छ ।

इस्लामिक चरमपन्थी समूहका व्यक्तिहरूले यात्रुहरूलाई तिनको धर्म सोधी र कुरानको पक्ति बोल्न आदेश दिएपछि हिन्दु र गैरहिन्दुको सजिलै पहिचान भएको थियो । आतंकवादीहरूले धर्मको आधारमा पर्यटकहरूको हत्या गरेका कारण पनि विश्व जगत बढी आक्रोशमा रहेको देखिन्छ । यस आक्रमणको निन्दा अमेरिका, रूस, फ्रान्स, बेलायत, जर्मनी र जापान जस्ता देशहरूले पनि गरेको छ । डेढ वर्षअघि दक्षिण इजरायलमा प्यालेस्टाइनको चरमपन्थी इस्लामिक समूह हमासले गरेको आक्रमणमा १४ सय निर्दोष व्यक्तिले ज्यान गुमाएका थिए, जसमा इजरायलसहित ३८ देशका नागरिक थिए ।

गर्द २८ जना नागरिक मारिएपछि भारत र पाकिस्तानबीचको सम्बन्ध सधैँ चर्चिएको छ । भारतले पाकिस्तानसँगको ६५ वर्ष पुरानो अलमिलानसँगै स्वयं गरेको छ । पाकिस्तानी कूटनीतिज्ञलाई समेत अवाञ्छित व्यक्ति ठहर गरी देश छाड्न आदेश दिएको छ । पाकिस्तानले यसै भारतसँगको व्यापारदेखि स्वै द्विपक्षीय सम्झौताहरू स्वर्गित मारिएको छ ।

सन् १९४७ मा धर्मको आधारमा देशको विभाजन भएको थियो । पाकिस्तानका संस्थापक नेता मुस्लिम लिगका अध्यक्ष मोहम्मद अली जिन्नाले हिन्दु स्वतन्त्रता मिलेर हाकी मुसलमानहरू बन्द रहूँने भन्दै आफू मुसलमान हुनु दावीक, सामाजिक र राजनीतिक विकासका लागि छुट्टै पार्टी पाकिस्तानको गठन गरे । मुसलमानहरूको निमित्त पाकिस्तानको गठन भएको यो देश कालान्तरमा गएर इस्लामिक राष्ट्र घोषित गरियो तर पाकिस्तान भएको दोस्रो देशका मध्ये भारतको आधारमा पूर्वी पाकिस्तान (हालको बंगलादेश) देशैको रूपमा अस्तित्वमा आयो तर दुवैगण यही राजनीतिक स्थिरता कायम गर्न सकेन । लोकतन्त्रको

सैन्यतन्त्र हावी प्रयो । धार्मिक नेताहरू शासन सत्तामा हावी भए । यी दुवैका कारणले इस्लामिक चरमपन्थी संगठनहरू पल्लवित्वात् प्रचुर हुनुवाले । पाकिस्तान र बंगलादेश आफूले रोपेको बिस्वाका फल खान अभियन्त छ ।

सन् १९४७ को विभाजनबाट भारत र पाकिस्तानबीचको सम्बन्ध कसिले विवादमत्त रहेन । विभाजनपरेर १९४७ मा एउटा द्वन्द्वका अतिरिक्त १९६४, १९७१ र १९९९ मा दुई देश भयानक युद्धबाट गुष्टिआएका छन् । उपरोक्त चारवटै युद्धमा पाकिस्तानले पराजय भोग्नुपरेको थियो । सन् १९७१ मा त करिब ९० हजार पाकिस्तानी सैनिकलाई युद्धबन्दीको रूपमा भारतले पक्राउ गरेको थियो तर उच्च युद्धघर्मको पानजन गर्दै ती सबै पाकिस्तानी युद्धबन्दीलाई भारतले रिहा गरेको थियो ।

भारत र पाकिस्तानको सम्बन्धमा आतंकवादी हमलाबले द्वन्द्वको काम गर्दै आएका छन् । सन् १९९९ मा भारतले पाकिस्तानसँग समुद्र सन्ध्व बनावटले प्रयास गरेको थियो तर पाकिस्तानले भारतको कारगिरीमा आफ्ना

सेना पठाई युद्धको थालनी गरेको थियो । प्रत्युत्तरमा भारतले हवाई आक्रमणमा सली पाकिस्तानी सैनिकहरूलाई हताहत गरेको थियो । अन्तर्राष्ट्रिय सम्प्रदायमा पनिजित भएको हुने उनले पाकिस्तानले आफ्नै मृत सैनिकको शवलाई पनि लिने मानेन । सन् २००२ मा भारतमा करिब एउे दर्जन जित दूला आतंकवादी हमला भएका छन् । यसमा भारतले प्रत्येक घटनाको निमित्त पाकिस्तानलाई दोषी मान्ने आएको छ । सन् २००९ मा भारतको संसद भवनमा आक्रमण हुँदा पनि पञ्चजना आक्रमणकारी र चारजना सुरक्षाकर्मीको मृत्यु भएको थियो भने सात सयभन्दा बढी घाइते भएका थिए । सन् २००८ मा राख्खनको जयपुरको व्यस्त बजारमा हमला हुँदा ३३ जनाको घाइते भएको थियो भने दुई सयजना घाइते भएका थिए । त्यसै बर्ष अहमदाबादको २१ ठाउँमा एकैपटक विफोटो हुँदा ४६ जना र दिल्लीमा भएको शंखनाड्य बम विफोटोमा ३० र्थ साधारणको मृत्यु भएको थियो । २००८ को २६ तोरेथवाला मुम्बईमा भएको हमला जसलाई २६/११ को घटनाको रूपमा पनि भन्ने गरिन्छ । एकैपटक दर्जनौ ठाउँमा भएको आक्रमण हमलामा करिब, सर्वसाधारण र सुरक्षाकर्मीसहित १६४ जनाको मृत्यु भएको थियो । त्यसमा पनि पाकिस्तानीको आतंककारीहरूको संलग्नता थियो । पाकिस्तानी नागरिक जसले कसब पक्राउ परेथिए त्यसको अहमदाबादको घटनाको थियो । एक शहर यता पनि सन् २०१६ मा मात्र पठाकोट, उँडी, नगरकोटा आतंककारी आक्रमण हुँदा करिब तीन दर्जन भारतीय र पूर्ववामा भएको आतंकवादी हमलामा ४० भारतीय सुरक्षाकर्मीको मृत्यु भएको थियो ।

यी आक्रमणमा भारतले पाकिस्तानमाथि आरोप लगाएको थियो । उरी र पुलवामा आक्रमणको प्रतिकार स्वरूप भारतले सर्जिकल स्ट्राइक पनि गरेको थियो । भारतीय सैन्यमा पाकिस्तानमै पुगेर र आतंककारीहरूको प्रशिक्षण शिविरलाई ध्वस्त पारेका थिए । विश्वका कुनै पनि ठाउँमा हुने आतंकवादी कृत्य निन्दनीय छन् । धार्मिक कट्टरता र आतंकवाद विश्व शान्तिको निम्ति सार्थक चनौती हो ।

कुने प्रति नाम र बहानामा यसलाई जायज माना सहिदैन । आप्नाको धर्म, धर्म अथवा विचारलाई सर्वोपरि ठान्ने र त्यसको उपस्थितिलाई मात्रै हेरेर मानिसलाई बोकोका असय, धर्मांध्र र हिस्रका चरित्राचरुह समाजको भित्तिक नक्कल छुट् । केही दशकअघि आइएसआइएस वा आइएसको नाममा चलाइएका आतंका घटना हुन थपेका अफगानिस्तानको तलिवानले बाँधमानामा ध्वस्त पारेका भगवान बुद्धको विग्रहा प्रतिकामाई कुने प्रति अर्थमा जायज माना सहिदैन । काँस्फरको घटनागमामा भएको अश्रय हत्याका घटना यसै क्रमेमा विगतमा भएको सबै घटनालाई स्मरण गरदाँ दिक्को छ । पहल्लामा घटनाको जति बढी निन्दा प्रति प्रति त्यो कम नै हुनेछ । घटनामा भगवान समाजले यसको आलोचना र निन्दा नैपर्नेछ ।

-इहिमालय टाइम्स डटकम

इप्रका
अस्प
-ि

लम्बिनी अञ्चल अस्पताल ०७१-५४०२००, लम्बिनी नर्सिङ होम ०७१-५४२६४९, ५४५६४९

रेडक्रस क्लबल ५४९००४
लायन्स ऑर्गना उ. केंद्र क्लबल ५४५८४५
मेडिटिके अस्पताल ५४९०७२
कान्तिपूर डेण्टल हॉस्पिटल ०७९-५४७७
ऑर्गना अस्पताल पाया: ०७५-५२०३३३, ५२०३३३
रामपूर अस्पताल: ०७५-४००५४

एड्युकेशन न.
रेटरी क्लब वृत्तल ०७१-५४४६००
लियो क्लब अफ वृत्तल ०७१-५४५८१३
रेडक्रस भैरहवा ०७१-५२०१३३
रेयुकार्ड भैरहवा ०७१-५२६६७३, ९८४७०२२
परासी ०७८-५२०१२५
रेडक्रस पाल्पा ०७५-५२०६००
रेडक्रस तौलिवा ०७६-५६००१५

रेडक्रस अर्थात् ०३-४०२०४, ४०११३
रेडक्रस ग्रामी ०८९-५२०४३३
नेपाल परिवार नियोजन संघ ०१५-४००८१
लुम्बिनी नर्सिंग होम ग्राम ०१५-४१६१९१
नेपाल भारतमैत्री समाज मो ९८४०२४०९९
जम्सेबा कृष्ण न्यायमल ९५४०२१९४
लुम्बिनी नि.व्या.सं भैरुवा ६२०१४६
बनगाई स्वयं बनगाई ०३६-६९०१०२
रेडक्रस वेस्ट ०१-५४३०९९
लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०१५-५२०८४०
कुटुम्ब जेसल ०४४१२२९६४
नए एकता स्वयं तासेल ०३४-५२२२००
परिवार नियोजन संघ पाया ९८४०१०२०६५
रामापर टे इन्टर्नी ९८५०१०२०६५
रामापर टे इन्टर्नी ९८५०१०२०६५

मेघ : रोजगारकी अवसर मिलन्छ।
राजनीति : कार्यमा सफलता मिलन्छ।
पुत्र : बन्धु भाग्यवन्त विशेष सभ्यो
 मिलन्छ। परिवारिक फरेमा रहला
विष्णु : छोटा दुरीको भाग्यवन्त यात्रा
 रहला। वैदेशिक कार्य अथि बनेछु
ककट : प्रेमसम्बन्धका लागि श्रेष्ठ
 समय रहेको छ। धनानि हुन्छ।
शिशु : विद्या र बुद्धिको विकास हुन्छ।
 न्यायन्या ज्ञान सिन्ने मौका मिलन्छ।
कन्या : कार्यसिद्धि हुने अवसर मिलन्छ।
राजनीति : कार्यमा सफलता मिलन्छ।

1	तुला : मिष्ठान भोजन प्राप्त होता । साथी
2	बाइको भेटघाटले मन मुल्लुल रहला ।
3	दुधिका : मित्र वा आफन्तको सयोग
4	मिलेछ । बौद्धिकताको विकास हुनेछ ।
5	धनु : सयोगबाट कुरा पुरा हुनेछ ।
6	नामदायक यात्रा रहनेछ ।
7	मकर : घरमा आर्थिकको आगमन
8	हुनेछ । नयाँ कार्यको थालनी होला ।
9	कुम्भ : मनमा शान्ति छाउनेछ ।
10	आफन्तसँग राम्रोको भेटघाट हुनेछ ।
11	मीन : वैशिक क्षेत्रमा सफलता मिलेछ ।
12	पठ्यापठमा प्रगति हुनेछ ।

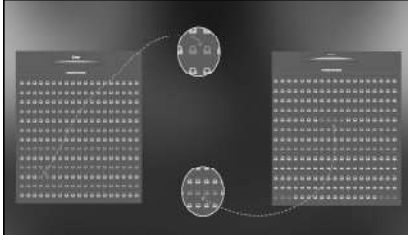
किन आफ्नै चलचित्रको टिकट काट्दै छन् निर्माता ?

पछिल्लो समय चलचित्र निर्माता थप मारमा पर्ने गरेका तथ्यहरू बाहिर आउन थालेका छन् । करोडौं रूपैयाँ खर्च गरेर चलचित्र बनाउने निर्माता सिनेमा रिलिज भएपछि हलमा टिकट किन्न पनि बाध्य हुने गरेपछि उनीहरू थप मारमा पर्ने गरेका हुन् ।

चलचित्र निर्माणमा करोडौं रूपैयाँ खर्च गरेका निर्माताले लाइब्रीका टिकट आफैँ खरिद गर्ने गरेका छन् । केहीले आफ्नै खुसीले टिकट खरिद गर्ने गरे पनि केहीलाई भने अप्रत्यक्षरूपमा बाध्य बनाइने गरेको स्वयं चलचित्रकर्मी बताउँछन् । पछिल्लो समय निर्माताले नै हलमा टिकट काट्ने गरेको तथ्य निर्माता विनोद पौडेलले प्रष्ट पारेका छन् । कम्तीमा २० देखि २५ लाख रूपैयाँको टिकट निर्माताले किन्ने गरेको उनको भनाइ छ । आफूले पनि चलचित्र 'पूर्ण बहादुरको साराङ्गी' चलाउँदा १० देखि १२ लाख रूपैयाँको टिकट खरिद गरेको उनको स्वीकारोक्ति छ । यसलाई उनी सिनेमाको 'मार्केटिङ प्लान' भन्छन् ।

छर कि बाध्या ?

हलमा टिकट काट्नु निर्माताका लागि बाध्याता भइसकेको निर्माता विनोद बताउँछन् । शो टिकाउने आशामा निर्माताले टिकट काट्ने गरेको उनको भनाइ छ । "वितरकले सिनेमा राम्रो छ, बड् अफ माउज राम्रो आउँछ । त्यसैले आफैँ टिकट काटेर भए पनि सुक्का दुई/तीन दिन शो हट्न नदिउँ भनेर निर्मातालाई भन्छन्," निर्माता विनोद भन्छन्, "निर्मातालाई वितरकसहित अरूले पनि भनिरहेछु हो कि क्या हो भने लाग्छ ।" शो टिकाउन नसके चलचित्र उत्रिने उत्रने निर्माताले सुक्का दिनमा टिकट काट्ने गरेको उनी प्रष्ट पार्छन् । नयाँ मेकरका सिनेमाले देशभर मुस्किलले ७० देखि ८० वटा शो पाउने र ती शो पनि टिकाउन नसके प्रदर्शन भएको भोलिपल्टै सिनेमा उत्रिने उत्रने निर्माताले पहिलो हप्ता टिकट किन्ने गरेको उनको भनाइ छ । "हाम्रो प्रोडक्ट राम्रो छ, सुक्का तीन/चार दिन सिनेमा टिकाउन सकि्यो भने पछि चल्छ । करोडौं त खर्च गरियो भने १०/४० लाखको कुरा त हो," विनोद भन्छन्, "काटोको टिकटको पनि ५० प्रतिशत आफैँलाई फिर्ता आउँछ भनेपछि निर्मातालाई पनि हो कि क्या हो भने लाग्छ ।" ७०/८० वटा शोमा दैनिक पाँचदेखि सातवटा टिकट हप्ता दिनसम्म काट्दा १२/१५ लाख रूपैयाँ कम्तीमा खर्च हुने गरेको उनी बताउँछन् । सिनेमा हलले शो हटाइदिन्छु भने बासमा नगर्दिछु भन्ने मेकरसम्मले टिकट काट्ने गरेको उनको भनाइ छ । थिएटर, क्लब तथा विभिन्न समूहहरूलाई टिकट काटेर निर्माताले दिने गरेको निर्माता पौडेल बताउँछन् । "आफ्नो सिनेमा राम्रो रहेछ भने त

टिकै हो । सिनेमा हेरेकाहरूले हल्ला गरिएर भने चलचित्र चल्छ पनि होला । तर, सिनेमा राम्रो रहेछ भने त टिकट काटोको पैसा पनि जान्छ," उनी भन्छन् ।

कसको खेल, किन ?

टिकट काट्न बाध्य पार्नेमा विशेष गरी वितरकले उक्साउने गरेका चलचित्रकर्मीको आरोप छ । यदि, निर्माताले चलचित्र बनाउँदा वितरकबाट पैसा लिएको छ भने उसले टिकट काट्न विशेष आग्रह गर्ने निर्माता पौडेलको भनाइ छ । "वितरकले पैसा दिएको छैन भने छुट्टै कुरा । यदि, छ भने उसले सिनेमा रिलिज भएपछि आफ्नो सेयर लिन चेक् पछिमा नै काटिसकेको हुन्छ," उनी भन्छन्, "वितरकले आफ्नो भागको पैसा कट्टाएर निर्मातालाई दिने हो । त्यसैले टिकट काट्न उनको भनाइ छ । "वितरकले सिनेमा राम्रो छ, बड् अफ माउज राम्रो आउँछ । त्यसैले आफैँ टिकट काटेर भए पनि सुक्का दुई/तीन दिन शो हट्न नदिउँ भनेर निर्मातालाई भन्छन्," निर्माता विनोद भन्छन्, "निर्मातालाई वितरकसहित अरूले पनि भनिरहेछु हो कि क्या हो भने लाग्छ ।" शो टिकाउन नसके चलचित्र उत्रिने उत्रने निर्माताले सुक्का दिनमा टिकट काट्ने गरेको उनी प्रष्ट पार्छन् । नयाँ मेकरका सिनेमाले देशभर मुस्किलले ७० देखि ८० वटा शो पाउने र ती शो पनि टिकाउन नसके प्रदर्शन भएको भोलिपल्टै सिनेमा उत्रिने उत्रने निर्माताले पहिलो हप्ता टिकट किन्ने गरेको उनको भनाइ छ । "हाम्रो प्रोडक्ट राम्रो छ, सुक्का तीन/चार दिन सिनेमा टिकाउन सकि्यो भने पछि चल्छ । करोडौं त खर्च गरियो भने १०/४० लाखको कुरा त हो," विनोद भन्छन्, "काटोको टिकटको पनि ५० प्रतिशत आफैँलाई फिर्ता आउँछ भनेपछि निर्मातालाई पनि हो कि क्या हो भने लाग्छ ।" ७०/८० वटा शोमा दैनिक पाँचदेखि सातवटा टिकट हप्ता दिनसम्म काट्दा १२/१५ लाख रूपैयाँ कम्तीमा खर्च हुने गरेको उनी बताउँछन् । सिनेमा हलले शो हटाइदिन्छु भने बासमा नगर्दिछु भन्ने मेकरसम्मले टिकट काट्ने गरेको उनको भनाइ छ । थिएटर, क्लब तथा विभिन्न समूहहरूलाई टिकट काटेर निर्माताले दिने गरेको निर्माता पौडेल बताउँछन् । "आफ्नो सिनेमा राम्रो रहेछ भने त

मेकरको ट्याक रेकर्ड र सिनेमाप्रति दर्शकको इन्क्वाइरीलाई लिएर हलले पाँच दिनदेखि एक हप्ताखर्गाइ नै शो उपलब्ध गराउँछन्," रमेश अगाडि थप्छन्, "उनीहरूले कम्तीमा एक हप्ता शो घटाउन पाउँदैनन् । शोमा एकजना दर्शक नभए पनि हलले शो घटाउन पाउँदैन ।" यस्तै, नियम नेपालमा पनि लागू भए हलसँग निर्माता र वितरकको गुनासो नरहने र निर्माता पनि टिकट किन्न बाध्य नहुने रमेशको जिकिर छ । यही अवस्था रहे निर्माताहरू थप पलायन हुँदै जाने र एकपटक लागानी गरेपछि फेरि नदोहोरिने उनको गुनासो छ ।

के भन्छन् वितरक ?

यता, चलचित्र वितरक रोहित कट्टेल भने यो स्वीकार गर्न तयार छैनन् । आफूले आजसम्म कुनै निर्मातालाई टिकट काट्न नलगाएको उनको दाबी छ । "मैले आजसम्म कुनै पनि निर्मातालाई दुईवटा टिकट पनि किन्न लगाएको छैन । कसैले फटाई गरेर किन्न लगायो भने त्यो गलत हो," रोहित भन्छन्, "म आफैँ यसको विरोधी हुँ । यदि, यस्तो प्रवृत्ति छ र कसैबाट यो भइरहेको छ भने गलत हो ।" वितरक र निर्माताबीच चलचित्र निर्माणपूर्व वितरकले दिएको पैसा सिनेमा रिलिज भएपछि उपलब्ध गराउने र नगराए कानुनी बाटोबाट उठाउने सुकै सम्झौता हुने गरेको उनी सुनाउँछन् । "वितरकले दिएको २५ लाख रूपैयाँ फिर्ता गर्न निर्मातालाई ५५ लाख रूपैयाँको टिकट काट्न लगाउनुपर्ने रोहित बताउँछन् । र, यो सम्भव नरहेको उनको भनाइ छ ।

सिनेमा पनि व्यापार

सिनेमा हलहरूको छुट्टा संस्था चलचित्र संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष गोपालकाजी कायस्थ हलमा सिनेमाको टिकट काट्ने निर्मातालाई 'मुर्ख' बुझ्दो भन्छन् । दुख गरेर करोडौं लागानी गरेको सिनेमाको टिकट पनि निर्माता स्वयंले काट्नु आफैँमा विवर्ति भएको उनको भनाइ छ । "यो आफैँमा विवर्ति हो । यसलाई तत्काल रोक्नुपर्छ भनेर म भन्दै आएको छु," वितरक समेत रहेका गोपालकाजी भन्छन्, "निर्माताले चलिचित्र राम्रो बनाउने हो, टिकट काट्ने होइन । टिकट दर्शकले काट्ने हो ।" चलिचित्र चलाउन फरक खालको रणनीति आवश्यक पर्ने तर टिकट नै काट्न भने नहुने उनको धारणा छ । कसरी चलिचित्र चलाउने त्यसमा क्रिएटिभ आइडिया आवश्यक हुने भन्दै उनी भन्छन्, "तर, करोडौं रूपैयाँ खर्च गरिसकेको निर्माताले फेरि टिकटमा खर्च गर्न हुँदैन । सिनेमा चलाउन केही फन्डा आवश्यक हुन्छ । तर, निर्माताले टिकट काटेर सिनेमा चल्दैन ।" दर्शकले सिनेमा मन नपराएसम्म नचलेमा हुन्छ हुनुपर्नेमा गोपालकाजीको जोड छ । चल्ने चलचित्र बनाए दर्शकले नै टिकट काट्ने उनी बताउँछन् । "हल सिनेमाको व्यापार गर्ने ठाउँ हो । हलमा पुगेपछि सिनेमाको व्यापार नै हुने हो," गोपालकाजी प्रष्ट पार्छन्, "तीनवटा सिनेमा समानान्तररूपमा छन् भने जसले व्यापार गरिरहेको छ, उसको शो थपिन्छ । दर्शक नभएको सिनेमाको शो घट्छ ।" दर्शक नभएको सिनेमा उत्रिनुलाई स्वाभाविकरूपमा लिनुपर्ने उनको धारणा छ ।

नवजन्मचेतना वैजिक

दुर्घटनामा परेका पवनदीपको स्वास्थ्य कस्तो छ ?

इन्डियन आइडल १२ का विजेता तथा चर्चित गायक पवनदीप राजन दुर्घटनामा परेर अस्पतालमा भर्ना छन् । उत्तराखण्डदेखि दिल्ली आइरहेका बेला पवनदीप सवार कार आइतबार राति अमरौला जिल्लाको गजरीला थाना क्षेत्रमा रोकेर राखेको कन्टेनरसँग ठोक्किएको थियो ।

दुर्घटनामा उनको एमजी हेक्टर गाडी पूर्णरूपमा क्षतिग्रस्त बनेको छ । दुर्घटनामा पवनदीपसमेत तीनजना गम्भीर रूपमा घाइते छन् । दुर्घटनाको समय कारमा पवनदीपसहित उनका साथी अजय मेहरा र ड्राइभर राहुल सिंह सवार थिए । भारतीय सञ्चारमाध्यमका अनुसार ड्राइभर निदाएकाले कार रोकिराखेको कन्टेनरमा ठोक्किएको प्रारम्भिक जानकारी प्राप्त भएको छ । दुर्घटनामा पवनदीपको हात, खुट्टा र कंधामा फ्यान्सवर भएको छ । उनको टाउकोमा पनि गहिरो चोट लागेको छ ।

दुर्घटनाको जानकारी प्राप्त भएपछि स्थानीय प्रहरी र एम्बुलेन्स पुगेर सबै घाइतेलाई नजिकको अस्पतालमा भर्ना गरेको थियो । दैनिक भास्करका अनुसार एम्बुलेन्सका चालक नितिन पालले उद्धार गर्दा पवनदीप निकै पीडामा थिए र आफ्नो परिवारको बारेमा सोधिरहेका थिए । उनले आफ्नो दाइको फोन नम्बर दिएर परिवारलाई सम्पर्क

गर्न आग्रह गरेका थिए । पहिला उनको अमरौलाको सरकारी अस्पतालमा प्राथमिक उपचार गरिएको थियो । उनको हालत गम्भीर रहेकाले पछि उनलाई मुराबाद र त्यसपछि डिडीलीको निजी अस्पतालमा रेफर गरिएको थियो । अहिले उनलाई नोयडाको फोर्टिस अस्पतालमा आईसीयुमा भर्ती गरिएको छ । डाक्टरहरूले उनको अवस्था स्थिर रहेको र आगामी दिनमा उनको शल्यक्रिया गरिने बताएका छन् । दुर्घटनाको खबरपछि पवनदीपका फ्यानहरूले उनको स्वास्थ्य अवस्थाप्रति चिन्ता व्यक्त गरिरहेका छन् । अस्पतालले जारी गरेको मेडिकल मेडिकल बुलेटिन अनुसार गायक हाल होसमा नै रहेका छन् भने उनी

विकिसकको निगरानीमा रहेका छन् । यता, पवनदीपका पिता सुरेश राजनले प्रहरीलाई यस दुर्घटनाबारे कुनै पनि कानुनी कारवाही नपर्ने जानकारी दिएका छन् । उनले यसलाई दुर्भाग्यपूर्ण बताउँदै कन्टेनर चालकमाथि कुनै आरोप नलगाउने स्पष्ट पारेका छन् । पवनदीप उत्तराखण्डको चम्पावत जिल्लाका निवासी हुन् । इन्डियन आइडल जितेपछि उनी युवाहरूबीच एक आइकन बनेका छन् । उनले भारतका कयौँ राज्य र विदेशसहित १२ सयभन्दा बढी सांगीतिक कार्यक्रम गरिसकेका छन् । उनी उत्तराखण्ड सरकारका युवा ब्रान्ड एम्बेसडर पनि हुन् ।

-रातोपाटी डटकम

'सरकारी जागिर खानुभन्दा संगीतमा केही गर्ने ढिपी कसै'

जम्माजम्मी १८ वर्ष लागे प्रोसेस पाण्डे । धादिङ गजुरीका यी किशोर यतिबेला मिडिया हेडलाइनमा छन् । नहुन् पनि किन ? उनले यसैसाता चर्चित नेपाली रियलिटी टिभी शो 'व्हाइस अफ नेपाल'को छैटौँ सिजनमा उपाधि जिते ।

प्रतिष्ठित टिभी शोको उपाधि जितेका यी किशोरलाई यतिबेला अन्तर्वार्तामा ब्याइन्ध्याइ छ । उनी एकातिर चलिचित्रको कक्षा १२ को परीक्षा दिँदैछन् भने अर्कोतिर इन्टरभ्यूको समय व्यवस्थापनको धपेडी छ । यो चटारोमा उनी अन्तर्लाइनखबरको स्टुडियोमा गाँसिए । उनलाई सुकै सोधियो- अब ब्याइसपछिको योजना के छ ? उनले भने-

'राम्रा राम्रा गीत गाउने, प्रोग्राम गर्ने, दर्शकलाई मीठा पिकने योजना छ ।' उनले आफ्नो जित दर्शक, परिवार, कोच खेम सेन्चुरी र लोकसंगीतको जित भएको बताए । 'मेरो जित दर्शक श्रोताको जित हो भन्छु । म मैले जितोस् होस् भन्ने चाहना त सबैको थियो । यो लोकसंगीत, खेम दादा, मेरो परिवार र दर्शकको जित हो । मेरो जित हो भनेर 'यन्टिन' उनी सुनिए । समाजसेवामा पनि रूचि राख्ने प्रोसेस पुरस्कारको केही हिसा वृद्धाश्रमलाई दिने सोचमा छन् । 'सार्नेदेखि ममा समाजसेवाप्रति रूचि छ' उनले भने । गणकाफमा उनी मध्योई सुनिए । पुराना गीतसंगीतलाई जोगाइराख्नुपर्छ भन्ने धारणा राख्ने उनी पुराना गीतसंगीतको

मूल्य घट्न नहुने बताउँछन् । 'जहाँ जाँदा पनि मलाई अरुजको गीत गाउन मनपर्छ' उनले भने । सेमि-क्वालिफाई प्रोसेसको 'फेबरेट' जनरा हो । 'पुराना गीतसंगीतको मूल्य घट्नुहुँदैन भन्ने मान्यता राख्ने मान्छे हुँ । यसकारण मलाई सेमी क्वालिफाई जनरा मनपर्छ' उनले भने । परिवारले सरकारी जागिर खान दबाव दिइरहेपनि सार्नेदेखि आफ्नो अभिरूचि संगीतमा भएको उनी बताउँछन् । 'मलाई बुवाआमाले सरकारी जागिर खानुपर्छ । लोकसेवामा नाम निकाल्नुपर्छ । तिर्रो भविष्य यसमा देखिन्छ, बुद्धसकालमा साथ मिल्छ भनेर भनिरहेको म जुसक उठेर दिँदु । तल भेरेर कोठाको ढोका लगाएर मोबाइलमा गीत सुनेर बस्ने' उनी विगतमा फर्किए । 'संगीतमै केही गर्नुपर्छ भन्ने ढिपी थियो' उनले भने । उनी पुरानो पुस्ताका गायकहरू नारायणगोपाल, दीप श्रेष्ठ सुन रुचाउँछन् । चन्दनकुमार श्रेष्ठसँग गन्धर्व संगीत विद्यालयमा संगीत सिक्निरहेका छन् । 'ब्याइस'मा अन्तिम १२ को प्रतिस्पर्धा चलिचित्रमा उनले दीपक विश्वकर्माको संगीतमा एउटा रेकर्ड गरे । 'सिमसिम पानी वनभरि, तिप्पे माया मनभरि' बोलको गीतमा उनले भाइरल गायिका रेखा पौडेलसँग सकार्य गरेका छन् । प्रोसेसले ब्याइसको छैटौँ सिजनमा कोच खेम सेन्चुरीको समूहबाट प्रतिस्पर्धा गरेका थिए ।

-बनबानाइनखबर डटकम

कालिगण्डकी कोरिडोर सडक योजना पाल्पाको सांस्कृतिक स्तना
यस योजनाको कार्यक्षेत्र भित्र पर्ने विभिन्न स्थानमा सडक सिमा भित्र अन्धश्रुतारूपमा शाखा सडक खोल्ने, घर टहरा बनाउने, निर्माण सामग्री राख्ने विज्ञापन, होडिङ बोर्ड, सवारी साधन पार्किङ, टायर हाउस, रयजेर, वासिङ सेन्टर, अस्थायी तारवार, पशु-चौपाय छोड्ने, विभिन्न पसल राख्ने, कृषि उपज विक्रम सुकाउने जस्ता कार्यहरू कानुनतः पूर्णरूपमा निर्धारित गरिएको कार्य भएकोले सोकार्य नगर्नु नगराजुनु हुन सम्पूर्णमा अनुरोध छ । अन्यथा सार्वजनिक सडक सुकै २०३१ बमोजिम जुनसुकै बेला कारवाहीका प्रक्रिया अगाडि बढाइने व्यहोरा सम्बन्धित सबैका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

योजना प्रमुख

कालिगण्डकी कोरिडोर (मैडाकोट-रान्दी-मालदुङ्गा)

सडक योजना, पाल्पा

अनुरोध
डिभिजनल वन कार्यालय
तामसेन, पाल्पा

